

ZPRÁVA Z DRUHÉ EKOTÚRY

Členové výpravy: Filip Jetmar, Šimon Bořek, Patrik Dobočský, Milan Kladiva, Aleš Hrabalík, Jitka Jirečková, Tomáš Klejch, Nikola Kuchtíčková, Filip Naiser, Bára Svatošová, Katka Šraitrová, Ondra Vobejda, Míša Vohralíková, Matěj Bezdíček, Lenka Nádvorníková, Ondra Peterka, Michal Vojáček.

V úterý 8. dubna 2008 jsme se vydali poznávat krásy přírody v okolí obcí Semanín a Opatov, chtěli jsme ale také přírodě trochu pomoci od odpadků, a to v rámci mezinárodní kampaně "Clean Up The World", která v podobě nejrůznějších "uklízecích" akcí probíhá letos již 16. rokem (více na stránkách <http://uklidmesvet.csop.cz>). Od pražského ústředí Českého svazu ochránců přírody jsme dostali nějaké propagační materiály a velké pytle na odpadky - těch jsme naplnili celkem šest, ale nepředbíhejme.

Po té, co jsme vystoupili z vlaku ve stanici Semanín, zamířili jsme (už po svých) na hráz Hvězdy, největšího rybníka svitavského okresu. Zde jsme mohli spatřit několik ne zcela běžných druhů vodních ptáků: na hladině předváděli svatební rituál potápky roháči, širokým kachním zobákem sbírali potravu lžičáci pestří, na ostrůvku vybudovaném v roce 2006 se připravovala ke hnízdění asi tisícovka racků chechtavých, prudkým letem se kolem nás mihli dva ledňáčci říční, na hnízdech v korunách stromů postávaly volavky popelavé a na protějším břehu jedna volavka bílá. Přímo před námi, takřka na dosah, přistávali kormoráni velcí, známí "nepřátelé" rybářů. A na staré lípě na kopci daleko za rybníkem seděl orel mořský, kterého jsme později viděli i odlétat.

Malebnou krajinou vlhkých luk, rákosin, tůní a rozptýlených dřevin jsme se vraceli okolo Nového a Bukového rybníka směrem k železniční zastávce. Škoda, že pohled východním směrem kazí ohryzná monstra obřích větrných elektráren (k loňským dvěma menším přibyly letos čtyři velké, zatím!). Cestou jsme pochopitelně průběžně sbírali odpadky, především různé plasty. Na lesní mýtině jsme posbírali skoro půl pytle PET-lahví, které tu zanechali lesní dělníci (hanba!) a z tůně u cesty vylovil Tomáš dva igelitové pytle s neznámým obsahem. Jelikož začaly okamžitě zapáchat, rozběhla se debata o tom, co kdyby v pytlí byly ..., raději nedomyšlet! Ukázalo se, že šlo o vnitřnosti a hlavu mladého divočáka. Kdo prase ulovil a tůň takto znečistil se už asi nedozvíme, přestože se tímto přestupkem začal zabývat i MěÚ Svitavy (ing. Jana Svobodová). Za mimořádnou aktivitu a obětavost při úklidu přírody zaslouží zvláštní poděkování pánové Tomáš Klejch, Šimon Bořek a Milan Kladiva, ovšem činila se i většina nás ostatních (a v jednu chvíli i Matěj).

Naše putování pokračovalo po hrázi Mušlového rybníka do Opatovských lesů. Rybník se zrovna vypouštěl a na obnaženém dně pomalu umíraly stovky škeblí říčních. Některé jsme posbírali a vhodili do vody. V současné době se řeší nový manipulační řád, který by měl zohledňovat ohrožení těchto mlžů právě při vypouštění a výlovu rybníka.

Dalším zajímavým místem byla přírodní rezervace Králova zahrada, mimořádně bohaté naleziště bledule jarní. Bohužel, většina bledulí už odkvétala, a tak mnohem větší zájem vzbudila atrakce "roura" - ale víc neprozradím, to se musí zažít. Pralesovitou částí rezervace se spoustou padlých kmenů v různém stádiu rozkladu, porostlých rozličnými mechy, houbami a lišejníky, a dále podél lesního potůčku jsme se dostali do druhé přírodní rezervace - Psí kuchyně. Skupina těch unavenějších si dopřála půlhodinku odpočinku (ještě že jsme s sebou tahali zásobu těch pytlů, jinak bychom neměli na čem ležet), skupinka těch čilejších se vydala do příkrého svahu hledat místo s výskytem sněženek. Nakonec jsme je sice našli, ale již zcela odkvetlé. Vyškrábali jsme se přes tzv. "střechu" (hlavní kopec Psí kuchyně), prošli kolem "šupinatého kleny" a údolím s medvědími česneky až do místa, kde se bučiny na svazích pozvolna proměňují na rovinatý lužní les s druhotně dosazeným smrkem. V olšině Farského lesa, rovněž plné bledulí, pořizujeme společné foto a někteří notně postižení únavou spekulují, jestli by jim nebylo lépe, kdyby byli ve škole a učili se (dospěli k závěru, že ne).

Přes bývalou vojenskou střelnici Sovětské armády, která je rovněž botanicky, zoologicky i historicky velice zajímavou lokalitou, jsme mířili k Semanínu. Po relaxaci na sluncem zalité louce a čekání na autobusové zastávce s nanukem v ruce nás odvezl linkový autobus zpět do Litomyšle (ČSAD se jistě zaradovala, neboť jsme v jinak prázdném autobuse konečně udělali nějakou tržbu). A ještě musím doplnit, že ty pytle s odpadky jsme s sebou do autobusu nebrali, ale odvezl je do kontejneru pan Luboš Novák ze Svitav, kterému tímto velice děkujeme.

Za výpravu Filip Jetmar

